

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೆ - ನೀವು ಜ್ಞಾನದ ಮಳಯನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಹಸಿರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂತಹವರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ನೀವು ಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಮಾಡಿಸುವವರಾಗಬೇಕು”

ಶ್ರೀ: ಯಾವ ಮೋಡವು ಮಳೆ ಸುರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಡುವುದು? **ಉತ್ತರ:** ಅದಕ್ಕೆ ನಿಬಂಧಮೋಡವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಧೃತವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಧಾರಣೆಯಾಗಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಜ್ಞಾನದ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸದೇ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಮಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆಯು ಬೆಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಂಟಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಅವರು ಬಡವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಜೀಗಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ: ನೆನಷಿನ, ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲ ಮುಖ್ಯಪರಿಶ್ರಮ ಯಾವುದಿದೆ?

ಉತ್ತರ: ತನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಂಡಿ ತಂದೆಯನ್ನು ಬಿಂದುರೂಪದಲ್ಲ ನೆನಪು ಮಾಡುವುದು. ತಂದೆಯು ಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಹೇಗಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದೇ ಸ್ಥರಾಪದಿಂದ ಯಥಾರ್ಥ ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ.

ಗಿರಿ: ಯಾರು ಶ್ರಿಯತಮನ ಜೊತೆಯದ್ದಾರೆ.....

ಓಂಶಾಂತಿ: ಹೇಗೆ ಸಾಗರದ ಮೇಲೆ ಮೋಡಗಳದೆಯಿಂದರೆ ಆ ಮೋಡಗಳ ತಂದೆಯು ಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಮೋಡವು ಸಾಗರದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಆವರಿಗಾಗಿಯೇ ಮೇಲೆ ಮಳೆಸುರಿಯತ್ತದೆ. ಆ ಮೋಡವೂ ಸಹ ನೀರನ್ನು ತುಂಬಕೊಂಡು ನಂತರ ಮಳೆ ಸುರಿಸುತ್ತದೆ. ನೀವು ಸಾಗರನ ಬಳ ತುಂಬಕೊಳ್ಳಲು ಬರುತ್ತಿರಿ. ಸಾಗರನ ಮಕ್ಕಳು ಮೋಡಗಳಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಿರಿ, ಯಾರು ಮಧುರವಾದ ನೀರ (ಜ್ಞಾನ) ನ್ನು ಸೇಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮೋಡಗಳೂ ಸಹ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದಿದೆ. ಕೆಲವು ಬಹಳ ಜೋರಾಗಿ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತವೆ. ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಸಹ ಗಾಯನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಳೆಯಾದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹಾಗೆಯೇ ಯಾರು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಮಳೆ ಸುರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ (ಅನ್ಯರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವೋ) ಅವರ ಹೈದರಿಯವು ಬಲಹಿನವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ಣರೀತಿಯಲ್ಲ ಧಾರಣೆಯಾಗದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಯು ಹೋಗಿ ಬೆಸ್ಸಿಗೆ ಅಂಟಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ (ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಬಲಹಿನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ). ಬರಗಾಲವು ಬಂದಿತೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರ ಹೊಟ್ಟೆಯು ಬೆಸ್ಸಿಗೆ ಅಂಟಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತಹವರ ಹೊಟ್ಟೆಯು ಹೋಗಿ ಬೆಸ್ಸಿಗೆ ಅಂಟಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಳೆ ಸುರಿಸುವಂತಹವರಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ರಾಜ-ರಾಜೀಯರಾಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇವರು ಬಡವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಬಡವರ ಹೊಟ್ಟೆಯು ಬೆಸ್ಸಿಗೆ ಅಂಟಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದು ಅತ್ಯ-ಪರಮಾತ್ಮನ ಜ್ಞಾನವು ಎಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿದೆ, ಈಗ ನೀವು ತಿಂಡಿ ಕೊಳ್ಳಬಿರಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಗಳು ಮೊದಲು ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಆತ್ಮ

ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನ ಜ್ಞಾನವಿರಲಲ್ಲ ಆಗ ಹೊಟೆಯು ಬೇಸಿಗೆ ಅಂಟತ್ತಲ್ಲವೆ. ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನದಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯಾತ್ಮನನ್ನೇ ತಿಳದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲವಂದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿಳದುಕೊಳ್ಳಲು ನಾಧ್ಯವಿದೆ! ಎಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ವಾಂಸರು, ಪಂಡಿತರು ಮೊದಲಾದವರಿದ್ದರೆ, ಯಾರೂ ಸಹ ಆತ್ಮನನ್ನು ತಿಳದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ - ಇದರಲ್ಲಿ 84 ಜನಗಳ ಅವಿನಾಶಿಯಾದ ಪಾತ್ರವು ತುಂಬದೆ. ಆತ್ಮವು ಹೇಗೆ ಆಲೋರೊಂಡರ್ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನ್ಯಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅವರಂತೂ ಆತ್ಮನೇ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ಹೇಳಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆದಿಯಂದ ಹಿಡಿದು ಅಂತ್ಯದವರಿಗಿನ ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನವಿದೆ. ಅವರು ಕ್ರಾಮಾದ ಆಯಸ್ಸನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಂತರ ವರ್ಣಗಳಿಂದು ಹೇಳಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಮಗೆ ಎಲ್ಲದರ ಜ್ಞಾನ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ತಂದೆಯು ರಜಸಿರುವ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲದರ ಸ್ವಾಹಾ ಆಗಲದೆ ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ ಅದ್ದರಿಂದ ದೇಹಸಹಿತವಾಗಿ ಏನೆಲ್ಲವೂ ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಮರೆತು ತನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ ಎಂದು ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಧಾಮ ಮಧುರಮನೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ಇದು ದುಃಖಧಾಮವಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನಂಬರ್ ವಾರ್ ಪುರುಷಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲು ನಾಧ್ಯವಿದೆ. ನೀವು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸಂಪನ್ಮೂರಿದಿದ್ದಿರಿ, ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶ್ರಮ ನೆನಪಿನ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾಗಿದೆ. ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾನಂತರದ ದೇಹಾಭಮಾನವನ್ನು ಬಣ್ಣ ದೇಹೀ-ಅಭಮಾಸಿಗಳಾಗುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ ಆದರೆ ಇದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿದೆ ಆದರೆ ತನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳದು ತಂದೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಬಿಂದುರೂಪದಲ್ಲಿ ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ-ನಾನು ಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆಯೋ, ಹೇಗಿದ್ದೇನೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ನೆನಪು ಮಾಡಲು ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಆ ರೀತಿ ನೆನಪು ಮಾಡುವುದೂ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಗಿದ್ದಾರೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮಕ್ಕಳರುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ತನ್ನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ತಂದೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ. ನಿವಾಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ - ಓದಿಸುವಂತಹವರು ಒಬ್ಬರೇ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಓದುವಂತಹವರು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನೀವು ಮಕ್ಕಳೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ ಬಾಕಿ ಉಳಿದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದವೆಲ್ಲವೂ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಸಾಮರ್ಗ್ಯಯಾಗಿದೆ. ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲು ನಾವು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಥಾರದ ಯಾವುದೇ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಬ್ರಹ್ಮನ ದಿನ ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯಿಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತು ಹಗಲು ಅಧ್ಯ-ಅಧ್ಯ ಇರುತ್ತದೆ. ಏಣಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯರು ಭಗವಂತನು ಬಹಳ ಸಮರ್ಪಣನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಲು ನಾಧ್ಯವಿದೆಯಿಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ತಂದೆಯು ನಾನೂ ಸಹ ಕ್ರಾಮಾದ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆಪತ್ತಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ಪದೇ-ಪದೇ ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆಯೇ? ನನ್ನ ಪಾತ್ರಕ್ಕೂ ಸೀಮಿತವಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ನಾನು ನನ್ನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ರಾಮಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಆಕ್ಷ್ಯರೇಂಬ್ರೋ ಪಾತ್ರವು ನೊಂದಣಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಶೈಷ್ವಾತ್ಮಿಶೈಷ್ವ ತಂದೆಯ ಆವತರಣೆಯಾಗಿದೆ, ನಂತರ ನಂಬರ್ ವಾರ್ ಎಲ್ಲರೂ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕಡಿಮೆ ಶಕ್ತಿಯಳ್ಳಂತಹವರೂ ಬರುತ್ತಾರೆ, ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈಗ

ತಂದೆಯಿಂದ ಜ್ಞಾನವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಅದರಿಂದ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೆಕರಾಗುತ್ತಿರೆ. ನಿಮ್ಮುಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಕ್ತಿಯು ಬಂದುಭಡುತ್ತದೆ. ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿ ನೀವು ತಮೇಶಪ್ರಧಾನದಿಂದ ಸತ್ಯೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿರೆ. ಬೇರೆಯವರದು ಪಾತ್ರವೇ ಇಲ್ಲ. ನಾಟಕವು ಮುಖ್ಯವಾದು ದಾಗಿದೆ. ಇದರ ಜ್ಞಾನವು ನೀವು ಮಕ್ಕಳಗೆ ಈಗ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಉಳದೆಲ್ಲವೂ ಭೌತಿಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಧಿಕ ವಾದವರು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮತ್ತೆ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೇ ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದನ್ನು ಸ್ವರ್ಗ, ಪ್ರಾರಂಭಿಸ್ತೇ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದರದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಹಿಮೆಯಿದೆ! ತಂದೆ ಮತ್ತು ತಂದೆಯ ರಚನೆಯದು ಬಹಳ ಮಹಿಮೆಯಿದೆ. ಶ್ರೀಷ್ಠಾತಿಶ್ರೀಷ್ಠಾ ಭಗವಂತನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಶ್ರೀಷ್ಠಾತಿಶ್ರೀಷ್ಠಾ ಸ್ವರ್ಗದ ರಚನೆಯನ್ನು ತಂದೆಯು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಇದು ಯಾರೂ ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ನಂಬರ್ ವಾರ್ ಪುರುಷಾರ್ಥದನುಸಾರ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ ಮತ್ತೆ ಅದರನುಸಾರವಾಗಿ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರೆ. ಯಾರು ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೆಯೋ ಅವರು ಡ್ರಾಮಾನುಸಾರವೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪುರುಷಾರ್ಥದ ವಿನಿ: ಒನ್ನೂ ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕರ್ಮದ ವಿನಿ: ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್ ಸಹ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹತಯೋಗ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಜಡವಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಒಳಗಡೆಯಿಲುತ್ತಾರೆ, ಮೇಲೆ ಮಣಿನ್ನು ಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಣಿನ ಮೇಲೆ ನೀರನ್ನು ಹಾಕಿದಾಗ ಹಲ್ಲು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಆದರೂ ಇದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ದಿನ ಹಾಗೆಯೇ ಕುಳತುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ? ಕರ್ಮವನ್ನುಂತೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಕರ್ಮಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಂತೂ ಯಾರೂ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಲೆ ಅಡಿಗೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆಧ್ಯರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕರ್ಮಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಂದು ಹೇಳಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೂ ಸಹ ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲ ಅವರ ಪಾತ್ರವಿದೆ. ಈ ನಿವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗದವರು ಇಲ್ಲವೆಂದಿದ್ದರೆ ಭಾರತದ ಸ್ಥಿತಿಯೇನಾಗುತ್ತಿತ್ತು? ಭಾರತವು ನಂಬರ್ ವನ್ ಪವಿತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ತಂದೆಯು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದು ಪುನಃ ಅರ್ಥಕಲ್ಪ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಒಂದು ಧರ್ಮ, ಒಂದು ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು ಪುನಃ ಈಗ ದೃವಿರಾಜ್ಯವು ಮತ್ತೆ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಒಕ್ಕಿಳ್ಳಿಯ ಸ್ತೋಗನಾಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಎಚ್ಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ - ಪುನಃ ದೇವತಾ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬನ್ನಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ. ಈಗ ನೀವು ಎಷ್ಟು ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಿರೆ. ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಶ್ರಾಮ-ಸುಂದರ ಎಂದು ಏಕೆ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ - ಇದೂ ಸಹ ಈಗ ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಇತ್ತೀಜನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಕೃಷ್ಣನೊಂದಿಗೆ ಕಾಂಹಿಳೆಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪತಿತರಾಜರು ಹೇಗೆ ಪಾವನ ರಾಜರುಗಳ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ತಲೆಬಾಗುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅವರು ಒನ್ನನ್ನಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರಾ? ಯಾರು ಪೂಜ್ಯರಿದ್ದರೋ ಅವರೇ ಪೂಜಾರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಮಕ್ಕಳಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಬಕ್ಕವಿದೆ, ಇದು ನೆನಪಿದ್ದರೂ ನಾಕು ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಹಳ ಜೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಮಾಯೆಯು ಸ್ವರಣೆ ಮಾಡಲು ಜಡುವುದಿಲ್ಲ ಮರೆಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸದಾಕಾಲ ಹಣಿಕತಮುಖವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಯೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೇವತೆಗಳಿಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಶ್ರಾರಾಯಣ ಜತ್ತವನ್ನು ನೋಡಿ! ಎಷ್ಟೊಂದು ಖಣಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಧಾ-ಕೃಷ್ಣ ಅಥವಾ ರಾಮ-ಸೀತೆಯರನ್ನು

ನೋಡಿದಾಗ ಇಷ್ಟೊಂದು ಖಚಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಸಲ್ಲದ
 ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಾಬಾ (ಬ್ರಹ್ಮ) ರವರೂ ಸಹ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನಾಗುತ್ತಾರೆ.
 ಬಾಬಾ ಲಕ್ಷ್ಮಿ-ನಾರಾಯಣರ ಜಿತವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಷ್ಟು ಸಮಯ
 ಈ ಹಳೆಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತೆ ಹೋಗಿ ರಾಜಕುಮಾರರಾಗುತ್ತೇವೆ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ
 ಈ ರೀತಿ ತಿಂಡಿಯಬೇಕು - ಈ ಗುರಿ-ಧ್ಯೇಯವಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ಇದನ್ನು ಕೇವಲ ನೀವೇ
 ತಿಂಡಿಯಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಖಚಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಗಂಡಿತರಾಗಬೇಕು! ಎಷ್ಟು ಓದುತ್ತೀರೋ ಅಷ್ಟು
 ಶ್ರೀಷ್ಟಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರಿ. ಓದಲ್ಲಿವೆಂದರೆ ಯಾವ ಪದವಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ? ವಿಶ್ವದ
 ಮಹಾರಾಜ-ಮಹಾರಾಜೆಯರೆಲ್ಲ, ನಾಹುಕಾರರೆಲ್ಲ? ನೌಕರ-ಜಾಕರರೆಲ್ಲ? ವಿದ್ಯೇಯಂತೂ
 ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ, ಕೇವಲ ಮನ್ಮಾಭವ, ಮಧ್ಯಾಜಿಭವ. ತಂದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿ, ನೆನಪು ಮತ್ತು
 ಜ್ಞಾನ. ಇವರಿಗೆ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು ॥ ತಂದೆ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಗೆ ಅಲ್ಲಾ
 ಸಿಕ್ಕಿದರು ಆಗ ತನ್ನದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು. ಎಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಲಾಟರಿ ಸಿಕ್ಕಿತು! ಮತ್ತೆ
 ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು. ಅಂದಾಗ ಮಕ್ಕಳ ಆಂತಯಂದಲ್ಲ ಎಷ್ಟೊಂದು ಖಚಿಯರಬೇಕು! ಆಧ್ಯರಿಂದ
 ಇಂತಹ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೀಯರು ಜಿತವನ್ನು (ಲಕ್ಷ್ಮಿ-ನಾರಾಯಣನ ಜಿತ್ತ) ಎಲ್ಲರಿಗೊಂಡು
 ಇದನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ನೋಡಿ ಖಚಿಪಡೆ. ಶಿವಭಾಬಾ ಬ್ರಹ್ಮರವರ ಮೂಲಕ ನಮಗೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು
 ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ: ಮನುಷ್ಯರು ಬನನ್ನೂ ತಿಂಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಸಂಪೂರ್ಣ ತುಳ್ಳಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ
 ದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನೀವು ತುಳ್ಳಬುದ್ಧಿಯವರಿಂದ ಸ್ವತ್ತಬುದ್ಧಿಯವರಾಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ
 ತಿಂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಬನನ್ನೂ ತಿಂಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಲ್ಲ. ಈ ವಿದ್ಯೇಯಂದ ನಿಮಗೆ
 ವಿಶ್ವದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಆಧ್ಯರಿಂದ ತಂದೆಗೆ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣನೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.
 ಮನುಷ್ಯರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಹೃದಯವನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮೆ ತಿಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ
 ಆದರೆ ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಇಂತಹವರು ಓದುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಂಡಿರು
 ತ್ತದೆ ಬಾಕಿ ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ಇವರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಬನೇನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕುಂತು
 ನೋಡುತ್ತಾರೆನು? ಇದು ಅಧ್ಯತ್ವಾದ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ, ತಂದೆಯನ್ನು ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ಸುಖದ
 ಸಾಗರನೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವೂ ಸಹ ಈಗ ಮಾ ॥ ಜ್ಞಾನಸಾಗರರಾಗುತ್ತಿರಿ ನಂತರ
 ಈ ಜರುದು ಕೊನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ನಂತರ ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ಮೂಲ 16 ಕಲಾಸಂಪೂರ್ಣನಾಗುತ್ತಿರಿ.
 ಇದು ಮನುಷ್ಯರ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಪದವಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈಜ್ಞರಿಂದ ಪದವಿಯದೆ
 ಇದು ಎಷ್ಟೊಂದು ತಿಂಡಿ ಮತ್ತು ತಿಂಡಿಸುವಂತಹ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ-ನಾರಾಯಣರ ಜಿತವನ್ನು
 ನೋಡಿ ಬಹಳ ಖಚಿಯಾಗಬೇಕು. ನಾವಿಗೆ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ
 ಎಲ್ಲಾ ಗುಣಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ತಮ್ಮ ಗುರಿ-ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ನೋಡುಪುದುರಿಂದಲೇ ಪ್ರಪುಲ್ಲರಾಗು
 ತ್ತಿರಿ ಆಧ್ಯರಿಂದ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಈ ಲಕ್ಷ್ಮಿ-ನಾರಾಯಣರ ಜಿತವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ
 ಬಳಯೂ ಇರಬೇಕು. ಈ ಜಿತವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮೃತ್ಯುಲೋಕ
 ದಲ್ಲಿ ಇದು ಕೊನೆಯು ಜನ್ಮವೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ ನಂತರ ನಾವು ಅಮರಿಲೋಕದಲ್ಲಿ
 ಹೋಗಿ ಇಂತಹವರಾಗುತ್ತೇವೆ, ತತ್ತ್ವಂ. ಆತ್ಮ ಸೋ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದಲ್ಲ, ಈ ಜ್ಞಾನವು
 ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಕುಂತಿರಲ. ಯಾವಾಗಲೇ ಯಾರಿಗಾದರೂ ತಿಂಡಿಸುತ್ತಿರೆಂದರೆ ನಾವು ಎಂದೂ
 ಸಹ ಯಾರಿಂದಲೂ ಬೇಡುಪುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳ. ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನು ಮಕ್ಕಳು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ.
 ನಾವು ನಮ್ಮುದೇ ತನು-ಮನ-ಥನದಿಂದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಣರು ತಮ್ಮ
 ಪ್ರಂಪಾದನೆಯಂದಲೇ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಂತರ ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು

ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಮತ್ತು ದ್ವಾರೆ, ಎಷ್ಟು ತನು-ಮನ-ಥನದಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಮಹಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟು ಪದವಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ತಂದೆಯು ಜಿಜವನ್ನು ಜಿತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ-ನಾರಾಯಣರಾಗುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದಿದೆ. ಹಣವು ಇಲ್ಲ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲ ಏಕೆ ತೊಡಗಿಸಬಾರದು? ನಮಹಿತರಾದವರು ಹಸಿವೆಯಂದ ನಾಯುತ್ತಾರೆನು? ಬಹಳ ರಕ್ಷಣೆ ಸಿಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಎಷ್ಟೊಂದು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಶಿವತಂಡೆಯ ರಥವಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ! ಇಡೀ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಸುಂದರ ಯಾತ್ರಿಕನಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಪರಮಹಿತ ಪರಮಾತ್ಮನು ಬಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸುಂದರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಂದು ಕವ್ಯದವರಿಂದ ಸುಂದರರಾಗಿಬಂತ್ತಿರಲ್ಲವೇ! ಎಂತಹ ಸುಂದರ ಪ್ರಿಯತಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ! ಅವರು ಬಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸುಂದರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಂತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಾಹಾರಿಯಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕು, ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು. ಹೇಗೆ ಆತ್ಮನನ್ನು ನೋಡಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಹಾಗೆಯೇ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಷ್ಟೇ. ನೋಡುವವರಾಗಿದ್ದರೆ ಆತ್ಮ-ಪರಮಾತ್ಮೆ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇರೀತಿ ಬಂದುವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಉಳದೆಲ್ಲವೂ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ - ಇದು ಬಹಳ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಇದು ಕುಳತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ನಂಬರ್ವಾರ್ಥ ಪುರುಷಾರ್ಥದನುಸಾರ ಧಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ವೈದ್ಯರಿಗೂ ಸಹ ಜೀಷಧಿಯು ನೆನಹಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲ ಕುಳತು ಪ್ರಸ್ತರವನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ವೈದ್ಯರಿಗೂ ಸಹ ವಿಷಯಗಳರುತ್ತವೆ, ಭಾಷಾರ್ಥರ್ಗಳ ಬಳಯೂ ವಿಷಯಗಳರುತ್ತವೆ, ನಿಮ್ಮ ಬಳಯೂ ಯಾವುದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಷಯಗಳರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಜಾರಗಳು ಲಾಭದಾಯಕವೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಜಾರಗಳಂದ ಬಾಣವು ನಾಯುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನಜಿಂದುಗಳಂತೂ ಅನೇಕ ಇವೆ, ಯಾರು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅರ್ಥಕಲ್ಪದಿಂದ ಮಹಾರೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆತ್ಮಪು ಪತಿತವಾಗಿಬಿಟ್ಟದೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಬ್ಬರೇ ಅವಿನಾಶಿ ಸಜ್ಜನ್ ಜೀಷಧಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸದಾಕಾಲದ ಸಜ್ಜನ್ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಎಂದೂ ರೋಗಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಉಳದೆಲ್ಲರೂ ರೋಗಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವಿನಾಶಿ ಸಜ್ಜನ್ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಬಂದು ಮನ್ಮಾಭವದ ಇಂಜೆಕ್ಸನ್ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ! ಸದಾಕಾಲ ನಿಮ್ಮ ಜೀಳಬನಲ್ಲಿ ಜಿತ್ತಿಗಳನ್ನಿಷ್ಟು ಕೊಳ್ಳ. ಬ್ರಹ್ಮತಂಡೆಯು ನಾರಾಯಣ ಪೂಜಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಜಿತ್ತವನ್ನು ತೆಗೆದು ಒಬ್ಬನೇ ನಾರಾಯಣನ ಜಿತ್ತವನ್ನಿಷ್ಟುಕೊಂಡರು. ನಾನು ಯಾರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೋ ಅದೇ ನಾನಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದು ಈಗ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ವಿದಾಯ ಕೊಟ್ಟರೆಂದರೆ ನಾನು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪಕ್ಕಾ ಅಯಿತು. ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಕುಳತು ಕಾಲನ್ನು ಒತ್ತುವ ಜಿತ್ತಪು ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಪುರುಷರು ಸ್ತೀಯರಿಂದ ಕಾಲನ್ನೂತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಅಲ್ಲ ಈ ರೀತಿ ಕಾಲನ್ನು ಒತ್ತುತ್ತಾಳೆಯೇ? ಈ ರೀತಿ-ಪದ್ಧತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪದ್ಧತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ರಾಜ್ಯದ್ವಾಗಿದೆ. ಈ ಜಿತ್ತದಲ್ಲ ಎಲ್ಲದರ ಜ್ಞಾನವಿದೆ. ಮೇಲೆ ತ್ರಿಮೂರಿತಯೂ ಸಹ ಇದ್ದಾರೆ, ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಇಡೀ ದಿನ ಸ್ವರಣೆ ಮಾಡಿ ಆಗ ಬಹಳ ಆಳ್ಳಿಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತವು ಈಗ ಸ್ವರ್ಗವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳಿಯ ತಿಳಿವಳಕೆಯದೆ ಅದರೆ ಮನುಷ್ಯರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಏಕ ಕುಳತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ? ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೆಂಕಿಯು

ಬಹಕ್ಕ ಜೋರಾಗಿ ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಬೊಂಬನ ಕಾಡಿಗೆ ಬೆಂಕಿಬಳಿಕುವುದಿದೆ. ರಾವಣರಾಜ್ಯವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಬೇಕು. ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬೇಕು. ಇದು ಬಹಕ್ಕ ದೊಡ್ಡಯಜ್ಞವಾಗಿದೆ. ಇದು ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ತರುವಂತಹದ್ವಾಗಿದೆ. ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ಸಹ ತಮ್ಮನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನು ಸಂತಾನರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅವರು ಕುಲವಂಶಾವಳಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮನು ಸಂತಾನರಂತೂ, ಪವಿತ್ರ ಮುಖವಂಶಾವಳಿಗಳಾಗಿದ್ದರಲ್ಲವೇ. ಅವರಿಗೆ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗ್ರಣ ಹೋಗಿ ಮರಣ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತಾ-
ಪಿತಾ ಬಾಪ್ಯಾದಾದಾರವರ ನೆನಪು ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ನಮಸ್ತೇ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಆತ್ಮೀಯ
ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣಾಗಾರಿ ಮುಖ್ಯಸಾರಾ:-

1. ಸೈಭ್ಯಾಧಿಯಳ್ಳಿವರಾಗಿ ಅದ್ಭುತ ಜಾಣವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ
ಮಾಜಾಣನಸಾಗರರಾಗಬೇಕು. ಜಾಣನದಿಂದ ಸರ್ವಗುಣಗಳನ್ನು ಸ್ವಯಂನೆಲ್ಲ ಧಾರಣೆ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
2. ಹೇಗೆ ತಂದೆಯು ತನು-ಮನ-ಧನವನ್ನು ಸೇವೆಯಲ್ಲ ತೊಡಗಿಸಿದರು, ಸಮರ್ಪಿತ
ಮಾಡಿದರು ಹಾಗೆಯೇ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ತನ್ನದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಉಷ್ಣರೀಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲ
ಸಫಲ ಮಾಡಬೇಕು. ನದಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿತರಾಗಿರಲು ಗುರಿ-ಧ್ಯೇಯದ ಜತ್ವವನ್ನು
ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

**ವರದಾನಃ:-ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ವಿಶೇಷತೆಗಳನ್ನು ಸ್ವತ್ತಿಯಲ್ಲಿಡುತ್ತಾ ನಂಬಿಕೆಸ್ತರಾಗಿ ಏಕಮತ
ಸಂಗಟನೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಸರ್ವರ ಶುಭಜಿಂತಕ ಭವ**

ಡ್ರಾಮಾನುಸಾರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಿಶೇಷತೆ ಅವಶ್ಯಕ
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಕಾಯುದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿ ಹಾಗೂ ಅನ್ಯರ
ವಿಶೇಷತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ. ಪರಸ್ಪರ ನಂಬಿಕೆಸ್ತರಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವ
ಬದಲಾಗಿಬಡುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ವಿಶೇಷತೆಗಳನ್ನು ನೋಡುವಿರಿ ಆಗ
ಅನೇಕರಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಒಬ್ಬರಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಏಕಮತ ಸಂಗಟನೆಯಾಗಿಬಡುತ್ತದೆ.
ಯಾರಾದರೂ ಯಾರೆಡೆ ಗ್ರಾಸಿಯ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಜೊತೆಕೊಡುವ ಬದಲು
ಕೇಳುವಂತಹವರ ರೂಪ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿಬಿಡಿ, ಆಗ ಶುಭಜಿಂತಕರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.
**ಸ್ತೋತ್ರಗಂಭೀಷಣಃ:-ಶ್ರೀಎಷ್ಟ ಸಂಕಲ್ಪಗಳ ಲಜಾನಯೀ ಶ್ರೀಎಷ್ಟ ಪ್ರಾಲಭಿ ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
ಜೀವನದ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ.**

ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಹೋಮ್ ವರ್ಕ್

(8) ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದರೆ ತಂದೆಯ ಶ್ರೀಮತವಾಗಿದೆ ಮಕ್ಕಳೇ, “ಕಡಿಮೆ ಯೋಚಿಸಿ,
ಕರ್ತವ್ಯ ಅಧಿಕ ಮಾಡಿ.” ಸರ್ವಸಮಸ್ಯೆ ಗಳನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಮಾಡಿ ಉಜ್ವಲರಾಗಿ. ಹಳೆಯ ಮಾತುಗಳು
ಅಧವಾ ಹಳೆಯ ಸಂಸ್ಥಾರರೂಪಿ ಅಸ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಿತಿಯ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳಿಗಿಸಿಬಿಡಿ. ಹಳೆಯ ಮಾತುಗಳು
ಕೆರಿತಿ ಮರೆತುಹೋಗಬೇಕು ಹೇಗೆ ಹಳೆಯ ಜನ್ಮದ ಮಾತುಗಳು ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತವೆ ಹಾಗೆ.